

УДК 339.972

ФРАНЦІЯ У ВИКЛИКАХ СВІТОВОЇ КРИЗИ

Альона Габрилевич

*Інститут світової економіки та міжнародних відносин НАН України,
вул. Леонтовича, 5, м. Київ, Україна, 01030, тел. (097) 6014034,
e-mail: Alionka.87@mail.ru*

Розглянуто особливості антикризової політики Франції на державному рівні та у регіонах. Зазначено, що у випадку успішної реалізації комплексу антикризових заходів держава посилить свою позицію у світі, створить умови для здійснення технологічного ривка, позбавить від соціально-економічної асиметрії в системі центр – периферія.

Ключові слова: Франція, регіон, криза, Європейський Союз, міри регулювання.

Економіка Франції в цьому році переживає найгіршу рецесію за післявоєнні роки. Бюджетний дефіцит майже вдвічі перевищує «докризові» норми, встановлені Євросоюзом. Про це свідчать переглянуті бюджетні прогнози французького уряду, які не були опубліковані офіційно, проте стали відомі пресі. Міністерство економіки підтвердило ці дані.

Нові сумні для Франції цифри будуть представлені уряду міністром економіки Крістін Лагард. Згідно з попереднім офіційним прогнозом, який давно вже втратив будь-яку цінність, однак не був замінений новим, економіка Франції цього року має зрости на 0,2–0,5 %. Нові прогнози передбачають, що французька економіка 2011 року, мабуть, скоротиться на 1,5 %, повідомляє Reuters з посиланням на джерело у французькому парламенті. Це більше, ніж зниження ВВП під час нафтового шоку, який довів економіку до рецесії 1975 року. Тоді ВВП впав на 1 %. Єврокомісія прогнозує скорочення економіки Франції 2009 року на 1,8 %, а МВФ – на 1,9 %. Французькі прогнози передбачають відновлення наступного року, коли зростання другої найбільшої в євросоні економіки може становити 1 %. Французький уряд витратив мільярди, щоб підтримати банківську систему й економіку загалом, проігнорувавши звичайні обмеження, що накладаються правилами кредитування Євросоюзу. Очікують, що цього року дефіцит бюджету досягне 5,6 % ВВП. Він скоротиться до 5,2 % 2010 року і до 4 % – 2011 року, проте залишиться значно вищим тривідсотковою межі, встановленої Маастрихтським договором.

Мета нашої наукової розвідки – дослідити програми антикризових заходів країн-членів Європейського Союзу загалом та Франції зокрема.

Завдання дослідження:

- дослідити особливості антикризової політики Франції на державному рівні та у регіонах;
- визначити першочергові антикризові заходи.

Методологічною основою дослідження є використання міждисциплінарного підходу як ефективного методу комплексного аналізу політичних та економічних процесів. Для визначення етапів розвитку історії антикризових заходів застосовано загальнонаукові методи пізнання та інвент-аналізу. Аналіз інституційних механізмів формування антикризових стратегій ЄС та їхньої реалізації відповідно до реалій Франції здійснено на основі вивчення як базових, так і галузевих законодавчих актів.

Ступінь розробленості проблеми. У дослідженні розглянуто особливості антикризової політики, яку реалізують у Франції на державному рівні і на рівні її окремих регіонів. Для аналізу відібрано 4 з 22-х регіонів: Ельзас, Бургундія, Бретань, Центр. Інформаційну базу становлять матеріали, розміщені на урядових порталах Франції, офіційних серверах органів влади регіонів у вигляді програм антикризових заходів, офіційних прес-релізів, а також статей у провідних французьких ЗМІ.

Встановлено, що сьогодні зарубіжні вчені значну увагу приділяють дослідженню особливостей протікання кризи у Франції. Серед незначної кількості таких праць можна виокремити дослідження О. П. Кузнєцова, де проаналізовано антикризові заходи на загальнодержавному рівні та у регіонах Франції, а також Д. Гусєва, що концентрує увагу на політичних рішеннях у вищих органах влади. Жоден з вітчизняних вчених не досліджує та не виокремлює суто Францію серед антикризових заходів країн-членів Європейського Союзу.

Саміт провідних країн Європейського континенту відбувся 22 лютого 2011 року. Глави Німеччини, Великобританії, Італії, Франції та інших провідних європейських країн зустрілися в Берліні. Мета саміту – координація шляхів подолання фінансової кризи. Лідери європейських держав узгодили єдину позицію перед самітом «двадцятки», яка відбулася в Лондоні 1–2 квітня. «Відродженню світової економіки заважає протекціонізм», – заявив прем'єр-міністр Данії Андерс Фог Расмуссен на зустрічі з головою Єврокомісії Жозе Мануелем Баррозу. Головна проблема в боротьбі з кризою – кожна з країн тягне ковдру на себе, не рахуючись з інтересами сусідів. Світові ринки закриваються. Ситуація нагадує відокремлення російських регіонів у 90-ті роки. Тоді обласна влада і силові структури не пропускали товарів і продуктів, вироблених в інших регіонах. Цим шляхом зараз ідуть уряди не тільки в ЄС, але й у США. У плані стимулювання американської економіки міститься пункт про обов'язкову купівлю товарів американського виробництва торговими мережами. Так само США планують ввести мито на італійську мінеральну воду і французький сир у відповідь на обмеження ввезення американського м'яса в ЄС. Індія пропонує збільшити мито на сталь і т. д. Ініціатором вироблення антикризових заходів є канцлер Німеччини Ангела Меркель. Керівник найбільшої економіки Євросоюзу висловила за створення глобального механізму регулювання міжнародних фінансових ринків. Владі необхідно активніше втручатися в роботу біржових гравців. А для цього необхідно усунути «білі плями» в контролі за фінансовими продуктами та операторами фінансових ринків. Німецькі економісти розробили

«Атлас ризиків», завдання якого – оперативно виявляти й усувати загрози для фінансового ринку. Уряд ФРН готовий витратити півтрильйона євро на стабілізацію економіки.

На саміті поширювали доволі сумні дані про розвиток економік країн Балтії. Зокрема, в Естонії ВВП наприкінці 2008 р. скоротився на 9,4 %; аналітики попереджали інвесторів про ненадійність держоблігацій, що зумовило до труднощів для уряду в отриманні закордонних кредитів. Щоправда, Естонія «тримається на плаву» і не влізла у величезні борги. Мабуть, найскладніше становище в Латвії, фінансову ситуацію в якій рейтингові агентства звели до мінімуму. У січні 2009 р. ВВП тут скоротився майже на 10 %. Литву, незважаючи на бурхливе зростання останніми роками, як і раніше вважають в ЄС однією з найбільш крихлих країн; тут також дуже низько цінують держоблігації. Елемент порятунку ЄС розроблено групою досвідчених країн на чолі з Францією та Німеччиною, які запропонували збільшити «портфель» МВФ на 500 млрд дол., з яких і покладалися фонди для найуразливіших економік до ЄС. На саміті оголосили і новий «строковий фонд» у 25 млрд євро для стабілізації положення в Центральній та Східній Європі. Проте, судячи з усього, кожен з членів ЄС вибирається з кризи самотужки. Для країн Балтії залишається невирішеним головне питання: яку модель розвитку обрати з наявних у міжнародному арсеналі, які й так проілюстрували свою цілковиту нікчемність у період криз. Зрозуміло одне: негативний баланс у міжнародній торгівлі необхідно змінити, а, отже, місцева промисловість повинна починати працювати.

Президент Європейського економічного та соціального комітету Маріо Сепі вважає, що ключовими для виходу з кризи є інвестиції в модернізацію економіки. «Катастрофи не передбачаю. Але, звичайно, без труднощів не обійдеться. Наприклад, багатьом доведеться побути певний час без роботи, хоча і отримуючи достатню для нормального життя компенсацію. Наприклад, в Італії люди, що втратили роботу, отримують майже 70 відсотків від попередньої зарплати. І через деякий час мають можливість повернутися на ринок праці», – каже Маріо Сепі. «У їхньому центробанку великі резерви, що залишаються в сховищах і не працюють на стимулювання економіки. Тому потрібно використовувати ці резерви для гарантування Євробанку. Банківському сектору в даний час важко: він повинен ізолювати проблемні активи і в той же час відшукати гроші на сприяння відновленню економіки. Тому виходом можуть бути саме єврооблігації, гарантовані ЄЦБ і країнами-членами», – зазначив він [11].

У Брюсселі 20 березня 2011 року закінчився саміт 27-ми країн-членів ЄС. Було безліч розбіжностей, однак учасники зустрічі ухвалили кілька програм протидії економічному спаду. Зокрема, було вирішено скерувати 75 млрд євро в екстрений стабілізаційний фонд Євросоюзу. Крім того, країни ЄС нададуть 5 млрд євро на енергетичні проекти. Саміт ухвалив принципове рішення форсувати своє стратегічне співробітництво з шістьма республіками колишнього СРСР, які простягаються на схід від кордонів ЄС. Лідери затвердили план

«Східне партнерство» ЄС, який створює нові структури і нову базу відносин між Євросоюзом, з одного боку, та Україною, Білоруссю, Молдовою, Грузією, Вірменією та Азербайджаном, з іншого.

Отже, вивчивши ситуацію в країнах Європейського Союзу, можна виокремити кілька конкретизованих шляхів виходу зі світової економічної кризи країн-членів Союзу:

1. Відмова від протекціоністських заходів держави.
2. Створення глобального механізму регулювання міжнародних фінансових ринків.
3. Збільшення «портфеля» МВФ на 500 млрд дол. США.
4. Інвестиції в модернізацію економіки.
5. Випуск єврооблігацій, гарантованих ЄЦБ і країнами-членами.
6. Скерування 75 млрд євро в екстрений стабілізаційний фонд Євросоюзу.
7. Надання 5 млрд євро на енергетичні проекти.
8. Форсування стратегічної співпраці з шістьма республіками колишнього СРСР, територія яких простягається на схід від кордону ЄС.

Звичайно ж, економічна криза в країнах Європи не була несподіванкою. Чимало економістів попереджало про її можливі наступи, проте ніхто не озвучував конкретну дату. «Коли Америка кашляє, у Європі грип» – саме це прислів'я найкраще характеризує нинішній стан світу. Проте не варто всю провину перекидати на США. Сьогодні, коли криза вдарила по всій Європі, недоліки економічної політики очевидні. Ісландія фінансувала своє життя за рахунок майбутніх поколінь, набравши боргів у розмірі своїх 6-річних ВВП. Ірландія та Іспанія проживали справжній бум іпотек, який, здавалося б, вже ніколи не закінчиться. Майже єдиним виміром розвитку економіки Європи стало зростання ВВП. Світ, в тому числі Європа, став фінансувати безпрецедентний до того часу американський борг і, в обмін на це, отримував істотну частку зростання. Світова економічна криза продовжується до цього дня, і майбутній саміт «великої 20-ки» свідчить, що уряди всіх держав ведуть активну роботу щодо боротьби з його наслідками [13].

Антикризові заходи, розроблені практично всіма країнами світу з осені 2008 р., дають змогу оцінити досягнення та проблеми їхньої економіки. При поверхневому розгляді може здатися, що актуальність проведення антикризової політики та необхідність її вивчення зменшуються пропорційно до виходу тієї чи іншої країни з кризи. Таке твердження неправильне, оскільки без ґрунтовного аналізу кризової ситуації та механізму виходу з неї неможливе формування такого керування економікою, яке запобігатиме виникненню і посиленню кризових явищ. До того ж, усі антикризові заходи пов'язані зі зміною пріоритетів розвитку, вибором найпотужніших «точок зростання», «накачуванням» у короткі терміни економіки інвестиціями в обсягах, у разі перевершуючи річні плани. Отож вони здатні формувати вектор розвитку країни щонайменше на десятиліття наперед.

Для України, яка вже є активним учасником процесу глобалізації, важливо володіти детальною інформацією про антикризові заходи, що провадять

насамперед провідні в економічному плані держави світу. Розглянемо особливості антикризової політики, яку реалізують у Франції на державному рівні і на рівні її окремих регіонів. Для аналізу відібрано 4 з 22-х регіонів: Ельзас, Бургундію, Бретань, Центр. Інформаційну базу становлять матеріали, розміщені на урядових порталах Франції, офіційних серверах органів влади регіонів у вигляді програм антикризових заходів, офіційних прес-релізів, а також статей у провідних французьких ЗМІ.

Уся територія Франції за розміром менша за територію України, проте у Франції на 12 мільйонів більше населення країни, ніж у нашій країні.

Заходи, здійснювані на загальнодержавному рівні. Лейтмотивом боротьби з кризою для органів державної влади є формулювання «1 000 проектів на всій території Франції». Інше базове положення – зміцнення конкурентоспроможності країни. Найважливішими пріоритетами визнані транспортна інфраструктура, вища освіта і сфера наукових досліджень, культурна спадщина держави (мова йде про нерухоме майно), житлова сфера і реконструкція міст, здоров'я [7]. Практично цілковито відсутня згадка слова «криза», для позначення антикризових заходів використовують термін «la relance» («пожвавлення економіки, прискорення розвитку»). Комплекс заходів, що реалізують по всій території Франції, підготовлено так, щоб сума в 26 млрд євро, яку виділено «торкнулася» кожного француза [10; 14].

Головна роль у подоланні кризи належить французькому уряду, роль регіонів значно менша тієї, яку в Україні відіграють її суб'єкти. Антикризові заходи, тобто заходи, які допомагають виходу країни з кризового стану та модернізації економіки, приймають передусім на державному рівні. Регіони зосереджені на врегулюванні соціальних проблем та участі в реалізації програм «держава-регіон», фінансування яких здійснює французький уряд, а також на вирішенні питань життєзабезпечення, безробіття, збереження пам'яток культурної спадщини, що знаходяться в межах регіонів, надання допомоги підприємствам у межах визначеної компетенції. В офіційних повідомленнях наголошують про відсутність політичного забарвлення діяльності щодо пожвавлення економіки, щоб уникнути можливого бойкотування опозицією прийняття пакета заходів.

Для боротьби з кризою в структурі уряду виділено спеціалізований структурний підрозділ – Le ministere de la Relance [7]. Роль його в економіці Франції можна порівняти з тією, яку в нашій країні у техногенній сфері відіграє МНС.

Комплексом заходів передбачено розміщення інвестиційних проектів по всій території Франції, що даватиме змогу уникнути стрибкоподібного посилення соціально-економічної асиметрії в розвитку територій після подолання кризи та сприятиме дещо повнішому залученню територій країни в господарську діяльність і створенню робочих місць на периферії. Найбільші підприємства країни отримають додаткову підтримку у вигляді розвитку залізничної та енергетичної інфраструктури, засобів зв'язку. Акцент зроблено на розвитку

інфраструктури нового покоління, наприклад, чотирьох ліній високошвидкісного залізничного сполучення.

Наростає внутрішній протекціонізм, найсильніше він проявляється щодо галузі автомобілебудування, яка забезпечує 10 % робочих місць країни. Констатується слабка роль зростання внутрішнього споживання товарів власного виробництва для виходу з кризи [6]. Причини цього, на нашу думку, дві: дуже високий рівень споживання на момент початку кризи і реалізований останніми десятиліттями вивіз виробничих потужностей з Франції у треті країни. Очікують значного збільшення фонду соціального житла (заплановано побудувати до 100 тис. квартир). Загалом акцент зроблено не стільки на забезпечення житлом, скільки на гарантування прийнятних умов проживання, зниження енергоємності сфери ЖКГ. Для громадян, які вперше купують житло в кредит, передбачено надання безвідсоткової позики.

Французький уряд вимагає від банків, що отримали фінансову підтримку, збільшувати обсяги кредитування, керуючись при цьому не тільки принципами економічної доцільності, а й етичними нормами [9; 12].

Заходи, які здійснюють на рівні регіонів. В Україні та Росії всі суб'єкти прийняли плани антикризових заходів у формі додатку до нормативно-правового акту або спеціально створеного документа. Для регіонів Франції така практика не є загальнопоширеною. Зведений план антикризової діяльності там частіше замінюють низкою різних документів. Звертають на себе увагу незначні обсяги коштів, що виділяють на поживлення економіки (порівняно з сумами на здійснення антикризових заходів у більшості суб'єктів РФ). У регіоні Бретань це 96 млн євро, в Бургундії – всього 23. Пояснити це можна високим рівнем централізації, характерним для французької системи управління; крім того, французькі регіони не додають до сум, які виділяють у рамках боротьби з кризою, тих коштів, які передбачено в бюджетному законодавстві на поточний період, або поділяють «антикризове» і бюджетне фінансування. Передусім відзначимо план поживлення економіки Бретані, в якому всі намічені заходи характеризуються для кожного департаменту у розрізі «антикризового» та бюджетного фінансування [2]. Регіонами Франції в офіційних повідомленнях визнано той факт, що без фінансової допомоги з боку уряду країни вони не зможуть подолати кризову ситуацію. У цьому випадку йдеться не стільки про слабкість їхньої економіки, скільки про сильну бюджетну централізацію і більш значне, ніж в інших промислово розвинених країнах, втручання держави в економіку.

Виокремлено ті регіони, розвиток індустріального сектору в яких даватиме змогу різко знизити гостроту проблеми безробіття; для підприємств, що використовують місцеву сировину, передбачено дворазове збільшення розміру пільгового кредиту. Розповсюджена практика виділення в рамках подолання кризи підприємствам коштів на конкретні проекти, перелік витрати яких суворо обумовлюють [8].

На основі виконаного дослідження можна зробити висновок про те, що соціальну сферу у Франції вважають реальною альтернативою ринкової

економіці. Це дає змогу приймати ефективні антикризові заходи. Соціальній сфері надають рис укрупненого су'єкта ринкових відносин. Її роль визначають можливістю створення більшої кількості робочих місць порівняно з традиційною економікою. Практика засвідчує, що значна кількість робочих місць, відповідно до здійснення антикризових заходів, має з'явитися саме на державних підприємствах і в державних організаціях. Для Франції в ідеологічному контексті характерне посилення домінуючої ролі людини над економічним процесом, аж до відмови від високого рівня прибутку, якщо діяльність з її отримання суперечить моральним нормам. Прямо визнано, що класична ринкова економіка має безліч недоліків, існування яких рівносильне наслідкам кризової ситуації. У зв'язку з цим французька громадськість обговорює питання про недобросовісну поведінку дистриб'юторів і ріелтерів: в умовах відчутного зниження закупівельних цін на продукцію, реалізовану у великих торгових мережах, продавці не йдуть на адекватне зниження відпускних цін на прилавках, що зумовлює до отримання ними в період кризи необґрунтовано високих надприбутків [5].

Для підвищення ефективності боротьби з безробіттям передбачена індивідуальна профорієнтаційна діагностика. Це стосується найменш захищених категорій працівників, зайнятих на малих підприємствах. Введення паспортів професійного зростання (*le passeport transition professionnelle*) даватиме змогу кожному громадянину, хто втратив роботу, адекватно оцінити свою професійну компетенцію, що унеможливить необґрунтовано високі вимоги до нового місця роботи та рівня заробітної плати з його боку. Структури, які взаємодіють з громадянами, що втратили роботу за період кризи, відкривають додаткові відділення, щоб підвищити їхню доступність для населення, що проживає на віддалених територіях [1; 3].

Для збереження робочих місць в автомобілебудуванні регіони, на території яких розвинута ця галузь, дотують її підприємства з метою збереження робочих місць. На нашу думку, такий захід вступає в конфлікт з вимогою влади підвищити конкурентоспроможність цього сектора. Класичною мірою в період кризи вважають створення робочих місць за рахунок розвитку інфраструктури – автошляхів, електромереж та ін. У регіонах Франції не менше значення щодо цього надають об'єктам національної культурної спадщини, інвестиції в реконструкцію яких даватимуть змогу створити до 500 тис. робочих місць. Це засвідчує, що економіка регіонів не потребує скрізь нових об'єктів інфраструктури, оскільки розвиток інфраструктурної мережі здебільшого достатній, а рівень її зносу перебуває в допустимих межах. До речі, в США це зумовило до комічних ситуацій, коли до планів антикризових заходів потрапляли такі об'єкти, як надземний перехід через автостраду для черепах при насиченні руху 10–15 автомобілів на добу [4; 1]. Мабуть, найважливішими розділами регіональних антикризових програм є ті, які пов'язані з прискоренням переходу до постіндустріального суспільства на віддалених і периферійних територіях континентальної частини Франції, та супроводжуються формуванням

інтегрованих науково-освітніх мереж, які об'єднують різні наукові колективи [2].

Отже, найважливіша особливість розробленого комплексу заходів у Франції полягає у суттєвій більшості власне антикризових заходів над соціальними. Успішна їхня реалізація зміцнить позиції країни у світі, сприятиме прискоренню технологічного ривка, даватиме змогу позбавитись соціально-економічної асиметрії в системі центр – периферія. Оголошене як один з найважливіших пріоритетів відновлення національної культурної спадщини даватиме змогу сформувати сприятливий імідж для всієї сукупності територій Франції, що вплине на зростання потоку туристів та залучення іноземних інвестицій. Програми, реалізовані з метою пожвавлення економіки, спрямовані на забезпечення економічної безпеки, незважаючи на те, що саме таке завдання ніде не позначено. Виконаний у рамках дослідження аналіз дає підстави зробити висновок, що намічені заходи адекватні ситуації, що склалася, і їхнє успішне здійснення забезпечить Франції збереження її позицій як однієї з провідних країн світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Avis sur la conjuncture 2008 / Conseil économique et social régional – CESR – Centre [Ressource électronique]. – Mode d'accès : http://www.regioncentre.fr/jahia/webdav/site/portail/shared/CESR/Avis/2009/Juin%202009/Avis_conjoncture.pdf.
2. Bach D. Le plan de relance examiné l'Assemblée nationale // Radio France Internationale [Ressource électronique]. – Mode d'accès : http://www.rfi.fr/actufr/articles/109/article_76989.asp.
3. Bilan d'tape (En Bretagne, le plan de relance est une réalité concrète) / Préfecture de région – Bretagne [Ressource électronique]. – Mode d'accès : http://www.bretagne.pref.gouv.fr/sections-relance_economique/view.
4. Face à la crise / Portail du Gouvernement [Ressource électronique]. – Mode d'accès : <http://www.gouvernement.fr/gouvernement/face-a-la-crise>.
5. Intervention du Premier ministre (Préfecture de Lyon, lundi 2 février 2009) / Préfecture de région – Bretagne [Ressource électronique]. – Mode d'accès : http://www.bretagne.pref.gouv.fr/sections-relance_economique/view.
6. La relance passe par la Bretagne/ Préfecture de région – Bretagne [Ressource électronique]. – Mode d'accès : http://www.bretagne.pref.gouv.fr/sections-relance_economique/view.
7. 27 mesures concrètes pour réagir face à la crise/ Conseil économique et social régional – CESR – Bourgogne [Ressource électronique]. – Mode d'accès : http://www.cr-bourgogne.org/?o=article&c=685&article_article_id=4266&article_direction=fiche.
8. Modalités du plan de relance. En faveur du patrimoine en Région Centre (Avril 2009) / Préfecture de la région Centre et du Loiret [Ressource électronique]. – Mode d'accès : http://www.culture.gouv.fr/culture/sites-dracs/centre/accueil/plan_de_relance/plan_relance_communiquee.pdf.
9. Plan de relance: 1000 projets dans toute la France/ Portail du Gouvernement [Ressource électronique]. – Mode d'accès : <http://www.gouvernement.fr/premier-ministre/plan-de-relance-1-000-projets-dans-toute-la-france>.
10. Plan de relance de l'économie française 2009 en région Centre/ Préfecture de la région Centre et du Loiret [Ressource électronique]. – Mode d'accès : http://www.loiret.pref.gouv.fr/rubrique.php3?id_parent=467&id_pere=467&id_rubrique=449.
11. Plan national de relance de l'économie en Bretagne/ Préfecture de région – Bretagne

[Ressource électronique]. Mode d'accès : http://www.bretagne.pref.gouv.fr/sections/relance_economique/view.

12. Plan regional de developpement de l'economie sociale et solidaire en Bourgogne/ Conseil economique et social regional – CESR – Bourgogne [Ressource électronique]. – Mode d'accès : http://www.cr-bourgogne.org/?o=article&c=685&article_article_id=4419 &article_direction=fiche.

13. Presentation du plan de relance en Alsace / Prefecture – Bas-Rhin (Alsace) [Ressource électronique]. – Mode d'accès : <http://www.bas-rhin.pref.gouv.fr/site/Plan-de-relance-401.html>.

14. Un «Campus numerique» prometteur / Prefecture de region – Bretagne [Ressource électronique]. – Mode d'accès : http://www.bretagne.pref.gouv.fr/sections/relance_economique/view.

Стаття надійшла до редколегії 15.02.2013

Прийнята до друку 25.02.2013

FRANCE CALL NO WORLD CRISIS

Aliona Habrylevych

*Institute of World Economy and International Relations NAS of Ukraine,
5, Leontovich Str., Kyiv, Ukraine, 01030, tel. 0976014034,
e-mail: Alionka.87@mail.ru*

The features of the anti-crisis policy of France at the state level and in the regions. Besides, in case of successful implementation of the package of anti-crisis measures the government will strengthen its position in the world, will create conditions for technological breakthrough, smooth out the socio-economic asymmetry in the tsentrperiferiya.

Key words: France, the region, the crisis, the European Union, the extent of regulation.

ФРАНЦИЯ В ВЫЗОВАХ МИРОВОГО КРИЗИСА

Алёна Габрилевич

*Институт мировой экономики и международных отношений НАН Украины,
ул. Леонтовича, 5, Киев, Украина, 01030, тел. (097) 6014034,
e-mail: Alionka.87@mail.ru*

Рассмотрены особенности антикризисной политики Франции на государственном уровне и в регионах. Указано, что в случае успешной реализации комплекса антикризисных мер государство усилит свою позицию в мире, создаст условия для осуществления технологического рывка, сгладит социально-экономическую асимметрию в системе центр – периферия.

Ключевые слова: Франция, регион, кризис, Европейский Союз, меры регулирования.